

τύλιμα του ίδιου ταιριάζει τόσο με τις τάσεις του ποε-άστρου που πτωχοπροδρομέει! Αυτά τρία από κάποιον διηγήματα, που είχε τυπώσει στο φύλλο αυτό εδώ και λίγα χρόνια ζδιναν τις όμορφότερες ελπίδες; για ένα νεαρό συγγραφέα, έδειχναν δυνατά ποιητικά χαρίσματα: αίσθηση του δραματικού, ζωηράδα έκφρασης, ζουμερό, χαρακτηριστικό γλωσσικό αίσθημα, αρκετή πρωτοτυπία στο διάλεγμα του θέματος. Η διάθεση προς το ρομαντικό, ή κλίση στην άγνοια της άοριστίας και του σύμβολου βέβαια δεν έλειπαν κ' έλει, ώστόσο τα προτερήματα του συγγραφέα νικούσαν στο σύνολο, κι αν τότες δεν υπάρχει μέσος δρος ανάμεσα καλών και κακών έργων, ο πρώτος χαρακτηρισμός θαζίζε πιότερο στα δυο τρία εκείνα διηγήματα. Και τή φυσική εξέλιξη του νέου συγγραφέα τή φανταζόνταν κανένας στην τέλεια νίκη των αγαθών συστατικών τής ιδιοφυίας του, στην επιπράτηση του πραγματικού στοιχείου στην αντίληψη τής ζωής. Ωστόσο τα δώρα, που δείχνονταν σε αρκετή δόση στα πρωτόλειά του, πώς εξατμίστηκαν μες τους ρομαντικούς άχνους, οι σημαντικές για τον τόπο μας ποιητικές του αρετές πώς χάθηκαν στα κατοπινά του κρύα κι ακατανήτα συμβολικά γυμνάσματα, τα δίχως αίσθημα, ψυχή και βέθος; Ο χυμός του νέωσσε, ή ζωντάνια κι ο πλουτος, που φαινονταν πώς κάτεχε, δεν έχουν πιά στέριο έδαφος νάναπτυχτούν στο δρόμο που πήρε ή έμπνευσή του κατά τα σύγνεφα και τον άερα. Άντις το μέστωμα, που πρόσμενε κανένας, το ζεστάχιασμα τόσο ναρίς! Άντις ή ποιητική πρόοδο να τραβάει στη μαστοριά και στο δυναμωμα, γύρισε στην εύκολια και στο ξεθύμασμα. Ο ποιητής είναι νέος; ακόμα και μένει πάντα ή έλπιδα πώς εύκολα μπορεί να ξανάδρει τή δύναμή του, που παραγνώρισε. Άλλα το πράμα απομένει πράμα κ' είναι μια απόκριση στην άπορία του πώς ποιητικά χαρίσματα, όταν παραμεληθούν και παραγνωριστούν από κείνον που τα κάτεχει, μπορούν να φέρουν στο φως εξαμβλώματα, εκεί που με ειλκιρινέστερο κ' εύσυνειδητότερο κ' ένσυνειδητότερο εκμετάλλεμά τους θάφταναν να γεννήσουν ώραία έργα.

(Στάλλο φύλλο τελιώνει)

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΒΓΗ;

(Απάντηση στο μύστη της έγγραμμάτου φιλοπατρίας)

Ένα άρθρο άρχινησμένο καλώς με κεντρική ιδέα πρώτης γραμμής, άρθρο τής ημέρας, σκοτώθηκε με τή γλώσσα του, σκοτώθηκε με τις ιδέες του για το γλωσσικό ζήτημα, σκοτώθηκε με τις ιδέες, κεινού που τόγραψε, για τή νεώτερη φιλολογία μας. Άρθρο που ρωτάει γιατί δεν έβγαλε τούτη ή επανάσταση τον ποιητή της και το ρωτάει σε τέτοιο γλωσσικό ανάκατεμα που σου θυμίζει τή Ρούσικη σκιάτα, που σου φέρνει άληθινή αναγκύλα. Και κει που βρίσκει μοναχός του ο άρθρογράφος το φυτικό τής επανάστασης, ο ίδιος πάλι τα χάνει και ρωτάει μας απόξω να του πούμε, γιατί δε φάνηκε ο τραγουδιστής τής σημερινής.

Πάρτε τήν «Άκρόπολη» τής 27 του Οκτώβρη και διαβάστε το άρθρο του κ. Δ. Αναστασόπουλου του «Αθηναίου» γι' αυτό το άρθρο μιλώ γιατί δημοσιεύτηκε στην «Άκρόπολη». Σε μια μεριά λέει «εγώ φρονώ ότι όπως ή επανάστασις δεν γνωρίζει δρια εις το έργον της...» —δω σε θέλω και γώ, κύριε άρθρογράφε. Δε μου λές, ή σημερινή επανάσταση

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 ! ΛΑΧΕΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκαστον γραμματίον ισχύον διά τήν κλήρωσιν Δεκεμβρίου 1909 τυπείται άντι μιας δραχμής.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΑΟΣ	έκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 Κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
118 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50

1000 έν όλω κέρδη άξιας δραχμών..... 225,000

Γραμματία πωλούνται. Εις τα δημόσια ταμεία και λοιπάς δημοσίας αρχάς, εις τας Τραπεζας, εις τους σταθμάς και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τους διευθυντάς των μονοπωλίων και τα πρακτορεία των έφημερίδων, δραχ. μίαν έκαστον γραμματίον, ισχύον διά μίαν έκ των τριών τελευταίων κληρώσεων. Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπευθυντέον εις το Γραφείον του Έθνικου Στόλου και των αρχαιοτήτων, ύπουργείον Οικονομικών εις Αθήνας.

Ο διευθύνων τμηματόρχης Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

έχει ή δεν έχει δρια, είναι ή δεν είναι κλεισμένη, τήν πιό στενή μάντρα; Και αν είναι έτσι, είναι πιά επανάσταση; μπορεί ποτέ να χτυπήσει στην καρδιά κενεός; μπορεί να σκορπίσει γύρω της ένθουσιασμό; Τι ρωτά; λοιπόν πώς δε βγήκε τραγουδιστής κανένας για δούτη;

Καλά το πήρε το χειροδικό με το φαλτσάρισε κι ακούς κάτι παραφωνίες που μήτε από άραβόφωνο ψάλτη τής Βυζαντινής δε θιν τις έκουγες. Βρίσκει άφορμή να μς πη πώς δεκ έργα πνευματικά γίνονται σήμερα τα τρώει όλα το γλωσσικό μικρόβιο, υπερ σχολαστικίζει —λέει— τήν ούσιαν, άνοσταίνει το ύφος, τσαλαπατεί τήν ιδέα. Τή μεγαλύτερη δηλαδή αξία καθενός έργου από καταβολής κότμου τήν παραγνώριζει ο κύριος άρθρογράφος και μς άφίνει να νοιάσουμε πώς καλώς θα του φαινότανε να γράφονταν όλα τα έργα στη γλώσσα που γράφει αυτός τα άρθρα του!

Ξίρετε τί βρίσκειται μέσχη στο άρθρο αυτό; Άκούστε: «Πατάσση, παιανίζει, πτήσεις, επαναστατούντος, στείρωσις θραδικόν, οιστρήλατοι, ενόρμου, ευστίκτους, κλασαυχενίζόμενοι, άρχικαρνηκόμενοντα, παρακελεύουσιν κ.τ.λ.» Και κοντά σ' αυτά: ατριγύρω, βουδαμάρια, ρημάζει, μύγια, παραδερμένη, τακχινήδες, και άλλα». Όλα όμου κάνουν τή γλώσσα που έπρεπε να γράψη ο ποιητής τής Έπανάστασης! Μα κλιότερα να μη γραφτή πιά ούτε ένας έλληνικός στίχος, παρά να καταντήσουμε άλλη μια φορά σε τέτοιο χάλι. Και είναι πολύ περιέργος ο άνθρωπος αυτός, που γράφει από τήν εποχή του Παράσχου —τον άποζητάει δά με το κερύ στο άρθρο του— να μην πιάνει να τραγουδήσει μοναχός του τήν Έπανάσταση. Βαλκωρίτες, που γυρεύει, βέβαια δε γεννάει κάθε μέρα μια χώρα, μα Παράσχους φαίνεται από το άρθρο του κ. Αθηναίου, πώς έχουμε πολλούς κατά δυττυχία.

Δέν πιστεύουμε δά να τάπαρνιέται πώς ο ίδιος είναι ο λόγιος ο «της έγγραμμάτου φιλοπατρίας» φρίκη και το βούδουλε —ο τής φιλοπατρίδος λογοτεχνίας μύστης» κατά που γράφει στο ίδιο άρθρο.

Άς χαθούμε μες οι τής έγγραμμάτου φιλοπατρίας. Τι να γίνει.

Αθήνα, 27)10)909.

Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΛΑΚΗΣ

Σημ. του «Νουμά». —Ο κ. Άνοητόπουλος ο Κεχηναίος τον «Τυρρεϊόν τής Έπανάστασις» που άποζητάει στο βροντερό άρθρο του θα τον εύρισκε μέσα στα «Στατικά γυμνάσματα» του Παλαμά που τυπωθήκανε στο 358 φύλλο του «Νουμά». Μα για το μεγαλοφιλότηρα Κεχηναίο, ο Παλαμάς είναι μοναχά έγγραμμάτους του Έθν. Πανεπιστημίου, άναξίως κατέχων τήν περιβλεπτον αυτήν θέσιν! Όλο για θέσεις σκοτώνονται οι έρμαι!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ Τόμ. I. Τεύχος Γ'. Δ'—1909.

Με το τεύχος τούτο κλείνει ο πρώτος τόμος τής επιθεωρήσεως. Άπ' τα περιεχόμενά του αναφέρουμε ένα αξιόλογο άρθρο του κ. Α. Μυλωνά: «Αν μπορούν να εφαρμοστούν οι διάταξεις του Ποινικού Νόμου για τήν τοκωλυφία», μια περιληψη ενός άρθρου του Γερμανού δικαστικού Stephan Genzmer για τον κοινωτικό σοσιαλισμό σύμφωνα με τήν πρωσιική κοινοτική νομοθεσία, και μια βιβλιοκρισία του κ. Κ. Τριανταφυλλόπουλου για τή μελέτη «Δικαστής και Νομολογία» του Γερμανού Düringer.

Το τεύχος τούτο, αντίθετα προς τα πρωτητερά, έχει αρκετές πληροφορίες για τήν τελευταία κίνηση πάνου σε διάφορα νομικά και κοινωνικά θέματα, χρησιμώτατο για τους επιστήμονες κατάλογο των καινούριων βιβλίων που φανήκανε το 1909, σχετικά πάντα με τους κλάδους που ζεταζεί ή επιθεώρηση.

Το μόνο που ία μπορούσε να παρατηρήση κανείς, είναι το πώς οι νέτοι επιστήμονες που φροντίζουν τήν έκδοση καλώς θα κένανε να κόνανε μεριές γερωνικές συνεργασίες τής ρουτίνας άπ' τή μια μεριά, κι άπ' τήν άλλη να πλουτίσανε περισσότερο το τμήμα των «Ανακοινώσεων και ειδήσεων», για να δινανε έτσι μεγαλύτερη θετική χρησιμότητα στο περιοδικό.

Η επιθεώρηση γράφεται στην επίσημη καθηρυσιατική γλώσσα του Κράτους, και πολύ σωστά, γιατί και ή παράδοση έτσι ακολουθείται, και δεν είναι προπούμενο τους νέτους επιστήμονες να του ένσυχλξ στο στάδιό τους ή Κοινή γνώμη καθώς και τα παραπανα των έφημερίδων και του σεβαστού διδακταλου των έλληνικών γραμματων κ. Μιστριώτου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Το κριτικό άρθρο του κ. Ψυχρή «Ψυχολογία σημειωσούλας» έμεινε για το φύλλο τής άλλης Κεριακής.

— Οι «Καιροί» προτάινουν κάτι καλο στο φύλλο της παρασμένης Τρίτης. Τα «παιδιάματα» κ'έδω να τιμωρούνται, όπως και στις άλλες πολιτισμένες χώρες, με προστίματα χρηματικά και να δικάζονται γλήγορα, μέσχη σε είκοσιτέσσερις ώρες, από αστυνομικά δικαστήρια. Έτσι, λένε και πολύ σωστά, και το δημόσιο θα κερδίσει και ο κοσμάκης θέρμηνηται να γίνεται ήμερώτερο.

— Ο συνεργάτης μας Γιάννης Παργιαλίδης τυπώνει τους αλλοιόκοι, μύθους, πρωτότυπους και μακρρασμένους από τους μύθους του Αίσωπου, του Λαφοντίου κλπ.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κεπ. Αθήρπουλ. Λίβιμε τή συντρομή και σ' εύχαριστούμε.—κ. Σπ. Στ. στα Κύθηρα. Σου στέλλουμε τους αριθμούς που σου λείπουν και καρτερούμε τα παραμύθια.—κ. Α. Κ. Τερ. στη Σαζόπολη Σου στέλλουμε το στερεό φύλλο.—κ. Ν. Στ. Οι Φυλλάδες του Γεροδήμου δε σταματήσανε. Οι δημοσιεύοντες όλες στο «Νουμά» και ύστερ' από ένα δυό φύλλα θα ακολουθήσει το τύπωμά τους.—κ. Σουλ. στην Τραπεζούτα. Αδύμα τή συντρομή κ' εύχαριστούμε.